

V pritožbi se zlasti zatrjuje, da je v izpodbijani sodbi napaka pri:

- določitvi referenčnega sistema v prvi fazi analize selektivnosti;
 - določitvi cilja, na podlagi katerega je treba primerjati različne dejanske in pravne položaje, v drugi fazi analize selektivnosti;
 - posledično je napaka tudi pri razdelitvi dokaznega bremena in pri uporabi načela sorazmernosti;
 - podredno, analizi v zvezi z domnevnim neobstojem dokaza vzročnosti med nezmožnostjo podjetij, da se v tujini združijo, in pridobitvijo deležev v tujini; in
 - podredno, pri zavrnitvi ločljivosti ukrepa glede na odstotek nadzora.
- Poleg tega, da je v sodbi podano pravno nepravilno razlogovanje, je glede teh različnih točk razlogovanje iz odločbe v njej nadomeščeno z ločenim in lastnim razlogovanjem, tako da je podana dodatna napačna uporaba prava.

⁽¹⁾ Sodba z dne 15. novembra 2018, World Duty Free Group/Komisija (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784)

⁽²⁾ Odločba Komisije 2011/5/ES z dne 28. oktobra 2009 o davčni amortizaciji finančnega dobrega imena (goodwill) za prevzeme tujih deležev C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) Španije (UL L 7, 2011, str. 48).

**Pritožba, ki jo je Banco Santander, S.A. vložila 25. januarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča
(deveti senat) z dne 15. novembra 2018 v zadevi T-227/10, Banco Santander, S.A./Evropska komisija
(Zadeva C-52/19 P)**

(2019/C 112/37)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnik: Banco Santander, S.A. (zastopniki: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero in A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 naj se razveljavi;
- ničnostni tožbi naj se ugodi in naj se dokončno za nično razglasi izpodbijana odločba; in
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je 15. novembra 2018 izreklo sodbo v zadevi T-219/10 RENV, World Duty Free Group, S.A./Evropska komisija ⁽¹⁾ zoper katero je vložena ta pritožba. S sodbo je bila zavrnjena tožba pritožnice zoper odločbo Evropske komisije z dne 28. oktobra 2009 ⁽²⁾ o finančnem dobrem imenu, ki je urejen v členu 12(5) španskega zakona o davku od dohodkov pravnih oseb.

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja en razlog, ki se nanaša na napačno uporabo prava, ki je podana pri izpodbijani sodbi kar zadeva razlago člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s pojmom „selektivnost.“

V pritožbi se zlasti zatrjuje, da je v izpodbijani sodbi napaka pri:

- določitvi referenčnega sistema v prvi fazi analize selektivnosti;
- določitvi cilja, na podlagi katerega je treba primerjati različne dejanske in pravne položaje, v drugi fazi analize selektivnosti;
- posledično je napaka tudi pri razdelitvi dokaznega bremena in pri uporabi načela sorazmernosti;
- podredno, analizi v zvezi z domnevnim neobstojem dokaza vzročnosti med nezmožnostjo podjetij, da se v tujini združijo, in pridobitvijo deležev v tujini; in
- podredno, pri zavrnitvi ločljivosti ukrepa glede na odstotek nadzora.
- Poleg tega, da je v sodbi podano pravno nepravilno razlogovanje, je glede teh različnih točk razlogovanje iz odločbe v njej nadomeščeno z ločenim in lastnim razlogovanjem, tako da je podana dodatna napačna uporaba prava.

⁽¹⁾ Sodba z dne 15. novembra 2018, World Duty Free Group/Komisija (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784)

⁽²⁾ Odločba Komisije 2011/5/ES z dne 28. oktobra 2009 o davčni amortizaciji finančnega dobrega imena (goodwill) za prevzeme tujih deležev C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) Španije (UL L 7, 2011, str. 48).

Pritožba, ki sta jo Prosegur Banco Santander, S.A. in Santusa Holding, S.L. vložili 25. januarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 15. novembra 2018 v zadevi T-399/11 RENV, Banco Santander in Santusa/Komisija

(Zadeva C-53/19 P)

(2019/C 112/38)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnika: Banco Santander, S.A. in Santusa Holding, S.L. (zastopniki: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero in A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Intervenientke na strani tožečih strank na prvi stopnji: Kraljevina Španija, Zvezna republika Nemčija, Irska

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- Sodba Splošnega sodišča z dne 15. novembra 2018 naj se razveljavi;
- ničnostni tožbi naj se ugodi in naj se dokončno za nično razglasi izpodbijana odločba; in
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.